

ഭൗതികവാദവും സൈബസ്റ്റ്യാനോ ടിമ്പനാരോയും

[കെ. വേണുവും വി. ആർ. കൃഷ്ണകുമാറും]

“ഞങ്ങൾ നടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എനിക്ക് ഏറ്റവും കഠിനമായ വയറുവേദന അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. മർദ്ദിയും വയറിളക്കവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അവർ ഡമറോ കൊണ്ടത് നിർത്തി. അവർ ഏകദേശം ഹാമക്കിൽ വെച്ചു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഞാൻ ബോധം കെട്ടുപോയി. ഉണർന്നപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ ആശ്വാസം തോന്നിയെങ്കിലും എന്റെ ദേഹം, മുഴുവൻ മുലകടിക്കുന്ന കത്തിന്റെതുപോലെ വിസർജ്ജ്യവസ്തുക്കൾ പുറങ്ങിരുന്നു. അവർ ഒരു ജോഡി കാലുകൾ തന്നെ. എന്നാൽ വെള്ളമില്ലാത്തതിനാൽ എന്റെ ദുർഗന്ധം ഒരു ലീഗ് അകലെ എത്തുന്നു. ഞങ്ങൾ ടിമ്പനാരോ മുഴുവൻ അവിടെ കഴിച്ചു. ഞാൻ മയങ്ങി....”

—പെഗുവേർ—ബോളീവിയൻ ഡയറി

പരസ്പരബന്ധിതങ്ങളായ രണ്ടു പരിഗണനകളാലാണ് സൈബസ്റ്റ്യാനോ ടിമ്പനാരോയുടെ പുസ്തകത്തിലെ ഓർഗാനിക പക്ഷങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്ക് കൃഷ്ണകുമാർ ‘ഭൗതികവാദവും സൈബസ്റ്റ്യാനോ ടിമ്പനാരോയും’ എന്ന ലേഖനത്തിൽ (സാംസ്കാരികമാസിക, ഡിസംബർ 1988) മുതിരുന്നത്.

- 1) ഒരു എം. എൽ. ഗ്രൂപ്പിന്റെ വക്താവാണ് ഈ കൃതിയെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതും ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതും.
- 2) ഈ ഗ്രൂപ്പിന് സ്വാധീനമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും മാറ്റം ടിമ്പനാരോവിയൻ ദർശനങ്ങളുടെ ഒരു റായ സ്വാധീനങ്ങൾ വളർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാലത്രേ ഈ കൃതിയെ മലയാളികൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയതിലും ടിമ്പനാരോയുടെ പരിമിതികൾ വ്യക്തമാക്കിയതിലും കെ. വേണുവിന് പാളിച്ചകൾ പറയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ദേശീയ പ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സി. പി. ഐ. എം. എല്ലിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിനുള്ള വ്യതിയാനങ്ങളുമായി ടിമ്പനാരോയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരാവിഷ്ക്കാരം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. മേലെ സൂചിപ്പിച്ച രണ്ടു പരിഗണനകളുടേയും സാധ്യത പരിശോധിക്കുക എന്നതും ലേഖകന്റെ വാദമുഖങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുക എന്നതുമാണ് ഈ കറിപ്പിലുടെ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

പരിഗണനകൾ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു

ലേഖകന്റെ രണ്ടാമത്തെ പരിഗണനയെ നമുക്കാദ്യം പരിശോധിക്കാം. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ട് രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഈ പുസ്തകം കേരളത്തിൽ കാര്യമായ ചർച്ചയൊന്നുമുണ്ടാക്കിയില്ല എന്നത് ലേഖകൻ തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ലേഖകൻ കരുതുന്നതുപോലെ ടമ്പനാരോ ഒരു ജീവശാസ്ത്രവാദിയാണ് എന്നു അംഗീകരിച്ചാൽ തന്നെയും വളർത്തുവരുന്ന ഈ പ്രവണതയുടെ മാതൃകയായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാവുന്ന ഒരേയൊരു ഉദാഹരണം ‘ജന്തുക്കള’ത്തിൽ തല്ജമചെയ്തവനെ പിറർഫുള്ളറ്റുടെ ലേഖനമാണ്. വേറെയൊരു ഉദാഹരണവും ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാൻില്ലാത്തതിനാൽ “ഈ ഗ്രൂപ്പിനുകൂടി പങ്കാളിത്തമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും മാറ്റം ടിമ്പനാരോവിയൻ ദർശനങ്ങളുടെ ഒരു

റായ സ്വാധീനങ്ങൾ വളർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന വാചകത്തിലെ ‘മാറ്റം’ എന്ന പ്രയോഗം എന്തെങ്കിലും ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഈ പ്രവണത വളർത്തുവരുന്ന ഒന്നാണെന്ന ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കാനാണ്. ഈ ഇടപെടലിന് ഒരു ശക്തമായ സാധ്യതയുണ്ടെന്നതാണ്. ഈ നിലപാടിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടാത്തതിനാലാകണം ലേഖനത്തിന്റെ വേറൊരു ഭാഗത്ത് “മലയാളത്തിൽ ടിമ്പനാരോവിയൻ നിലപാടുകൾക്ക് കൈവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വാധീനം ചെറുതാണെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രതിലോമസ്വഭാവം തുറന്നു കാട്ടേണ്ടതു് അടിയന്തിരമായിരിക്കുകയാണ് എന്നു (‘നഞ്ചേരിനിന്നു നന്നാഴി’ എന്നന്യാതത്തിൽ) എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവത്തിനാധാരമായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചു ഡോറിങ്ങിന് വിധേയമാക്കുന്നത് ഒരു പക്ഷേ സഹായകമായേക്കാം. അപ്പോൾ 1986 ൽ കെ. വേണു—അന്നദ്ദേഹം അവിടേക്ക് C. R. C. C. P. I. M L-ന്റെ വക്താവാണ്—ടിമ്പനാരോയുടെ കൃതിയുടെ മലയാള തർജ്ജമയ്ക്ക് മുഖവുരയെഴുതിയ നടപടി ശരിയായിരുന്നോ എന്ന പ്രശ്നത്തിനുള്ള ഉത്തരം കണ്ടെത്താനാവുക ലേഖകൻ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനത്തിലൂടെ മാത്രമായിരിക്കും. അവയെ ഓരോന്നായെടുത്ത് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

ഉരകല്ലുകൾ

സർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ മഹാസംവാദം, സ്റ്റാലിൻപ്രശ്നം, ചൈനയിലെ വ്യതിയാനം എന്നിവകളെപ്പറ്റി എടുത്ത നിലപാടുകളാണ് ടിമ്പനാരോയെ വിലയിരുത്താനുള്ള ഉരകല്ലുകളായി കൃഷ്ണകുമാർ കാണുന്നത്. എം.എൽ. ഗ്രൂപ്പുകളുടേതിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിലപാടുകളെടുത്തു എന്ന പാതകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ കിരടിക്കിന്റെ അഡ്മിനാലിൻ അണികളിൽ ഉല്ലാസിപ്പിക്കാനും തികച്ചും institutional ആയ പ്രതികരണങ്ങൾ ഉളവാക്കാനും കെ. വേണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുപോലെ പാശ്ചാത്യമാർക്ക് സിന്ധുതീരത്തിന്റെ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ശക്തമായ ഒരായുധമല്ല ടിമ്പനാരോ എന്ന സമർത്ഥക്കാരനുള്ള വിശദീകരണമാവശ്യമില്ലാത്തതും എളുപ്പ

ത്തിൽ കയ്യടികിട്ടാവുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു യത്നമാണദ്ദേഹം നടത്തുന്നത്.

അങ്ങനെ ജ്ഞാനോല്പാദനപ്രക്രിയയ്ക്ക് വ്യക്തിപരമായ ഭാഗികവിശ്വാസങ്ങളെ അതിലംഘിച്ചു മുന്നോട്ടുവരുന്നതുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം മറച്ചുവെക്കപ്പെടുന്നു. [There is such a thing as knowledge that is less rather than more partial than the individual (with his entangling and distracting Life Circumstances) who produces it.] എന്നാൽ പെറ്റി ബുഷ്വാവിപ്പവഗ്രൂപ്പിന്റെ പ്രശ്നമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു കൊണ്ട് ടിമ്പനാരോ അൽത്യൂസേറിയൻ ഘടനാവാദത്തിനെതിരെ നടത്തുന്ന വിമർശനങ്ങളും അതിനായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നരീതികളും പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണെന്നു വേറെയൊരീടത്തു് ഏഴുതാനുള്ള സന്ദർഭം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ലേഖകൻ പോളിമിക്സിൽ അതിക്രമങ്ങളിൽനിന്നും അകലം പുലർത്തുന്ന അപൂർവ്വം ഒരു സരണിയാണ്. വിപ്ലവാന്തര സമൂഹങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭിന്നഭിപ്രായങ്ങൾ ഭൗതികവാദത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന—ടിമ്പനാരോയും ഈ ലേഖനങ്ങളെഴുതാനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമുള്ള മുഖവുരയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്—ഈ കൃതിയിൽ നിർണ്ണായകമാകുന്നതെങ്ങനെയാണ് കൃഷ്ണകുമാർ വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ടിമ്പനാരോ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു

അടുത്തത് ടിമ്പനാരോയെ വിലയിരുത്തുന്ന പ്രശ്നമാണ്. പല പുത്തൻ ആശയവാദികളേയുംപോലെ ജീവശാസ്ത്രവാദംതന്നെയാണ് ടിമ്പനാരോവിന്റെ ദർശനങ്ങളുടെയും അടിത്തറ. ജീവശാസ്ത്ര ഘടകങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഉന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മനുഷ്യജീവിതത്തെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന് ശരിയായി പറഞ്ഞശേഷം പെട്ടെന്ന് ജീവശാസ്ത്രവാദത്തിലേക്ക് മുതലുള്ളപ്പകർച്ചയാണ് ടിമ്പനാരോ ചെയ്യുന്നത്. (അടിവര

ലേഖകന്റെ ഉദ്ധരണം) ടിമ്പനാരോയുടെ പരിമിതികളെപ്പറ്റിയുള്ള വേണവിന്റെ വിമർശനങ്ങളെ ബഹുദൂരം പിന്നിലാക്കുന്ന ഈ കനത്ത പ്രസ്താവനയ്ക്ക് സാധൂകരണം നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ടിമ്പനാരോയുടെ പരിമിതികൾ വ്യക്തമാക്കാൻ പിററർഹുള്ള റുടെ ലേഖനത്തിലേക്ക് തിരിയുക എന്ന വിചിത്രമായ ഒരു നടപടിയാണ് ലേഖകൻ കൈക്കൊള്ളുന്നത്.

“പ്രകൃതിശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക്—പ്രത്യേകിച്ചും ജീവശാസ്ത്രത്തിന്—കലയെക്കുറിച്ച് പലതും പറിപ്പിക്കാനാവും എന്നും ജീവശാസ്ത്രത്തെ അവഗണിച്ചത് സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപാരമ്പര്യത്തിന്തന്നെ ദോഷമായിട്ടു ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കരുതുന്ന പിററർ ഫുൽജർ തന്റെ നിഗമനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതും ഹൈപ്പോതെറ്റിക്കലുമാണെന്ന് ആദ്യമേ തന്നെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈതോളജിയുടെയും ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പുരാവസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെയും മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെയുമെല്ലാം തെളിവുകളിലേക്ക് കടക്കുന്നത്. ജീവശാസ്ത്രപരമായ പരിണാമത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ (Laws of biological phylogeny) ചില സാംസ്കാരിക പ്രക്രിയകളെ സംബന്ധിച്ചും പ്രത്യേകത്തിൽ സാധുവാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ഓട്ടോ കോണിഗിന്റെ (otto koenig) സാരോദ്യവത്കരണങ്ങളോട് അദ്ദേഹം വിരോധിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ജന്മസിദ്ധമായ സൗന്ദര്യപ്രതികരണശേഷി പുറംലോകത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേകമായ മനുഷികമായ കഴിവ്, മനുഷ്യശിശുവും മാതാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പ്രത്യേ

കതകളിൽ അടിസ്ഥാനമുള്ള വൈവിധ്യമേറിയ പ്രതീകത്വമാകവും ഭാവനാത്മകവുമായ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള മാനുഷികനൈപുണ്യം എന്നിവയെല്ലാമാണ് കലയുടെ ജീവശാസ്ത്രപരമായ വേരുകളായി ഫുൽജർക്കണ്ടത്തുന്നത്.

ഫോയർബാഫ് തിസിസുകളിലെ ആറാമത്തെ തീർതിനുള്ള ഉദ്ധരണി ഉപയോഗിച്ച് ഫുൽജർ ഒരുക്കാനാണ് കൃഷ്ണകുമാർ ഇവിടെ തുനിയുന്നത്. “എന്നാൽ മാനവസത്തയെന്നത് ഓരോ പ്രത്യേക വ്യക്തിയിലും കടികൊള്ളുന്ന അമുതതയല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ സമുച്ചയമാണ്” എന്നുള്ള ഈ വരികളെച്ചൊല്ലി മാർക്സിസ്റ്റ് വൃത്തങ്ങളിൽ രൂക്ഷമായ അഭിപ്രായ സംഘർഷങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ഈ വിവാദങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലും സന്നിധ്യതയൊന്നുമില്ലാതെ ഈ ഉദ്ധരണി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനോട് യോജിക്കാനാവില്ല. മാർക്സിസത്തിന്റെ ഉന്നത ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിനവകാശമില്ല. അത് പ്രകൃതിയെ അപേക്ഷിച്ച് ചരിത്രത്തിലും, വ്യക്തിയെ അപേക്ഷിച്ച് സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലും വ്യക്തിയിൽ ഉള്ളടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രത്യേകതകളെ അപേക്ഷിച്ച് പുറമേയുള്ള സാമൂഹികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലും ഉന്നതമാണ്. പക്ഷെ ഫോയർബാഫ് തിസിസുകളിൽ നിന്നുള്ള ഈ വരികൾ മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ വളരെ നീണ്ടകാലഘട്ടങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുപോലും താരതമ്യേന നിശ്ചലമായ—മാറ്റമില്ലാത്ത ചരിത്രഘട്ടങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ പതുക്കെതന്നെയാണ് ജീവശാസ്ത്രപരമായ പരിണാമങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയെന്നതുകൊണ്ട്—കൂടുതൽ കാലം നിലനിൽക്കുന്ന പൊതുവായ പ്രത്യേകതകൾ മനുഷ്യനിലേക്ക് തെളിയിക്കാനാണ്, മാർക്സ് മനുഷ്യപ്രകൃതി എന്ന സങ്കല്പത്തെത്തന്നെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന എന്ന് സ്ഥാപിക്കാനാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അതിനോട് വിരോധിക്കേണ്ടിവരുന്നു. മാർക്സ് മനുഷ്യപ്രകൃതി (Human nature)യെ സംബന്ധിച്ച ചില പിന്തിരിപ്പൻ ആശയങ്ങൾ തിരസ്കരിച്ചു എന്നതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നിടയില്ല. എന്നാൽ മാർക്സ് മനുഷ്യപ്രകൃതി എന്ന സങ്കല്പത്തെ മൊത്തത്തിൽ നിഷേധിച്ചിരുന്നോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു കൃതികളുടെ കൂടി പശ്ചാത്തലത്തിലേ ഉത്തരം കണ്ടെത്താനാകൂ. നോർമൻ ജെറാസ് (Norman Geras) എന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകനെക്കൊണ്ട് ഒരു പുസ്തകമെഴുതിക്കാൻ പോന്നത്ര ശക്തമായിരുന്നു 6-ാം തിസിസിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സന്നിധ്യതകൾ. 6-ാം തിസിസിനെ മനുഷ്യപ്രകൃതി എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ നിഷേധമായി കരുതുന്നവരെ എതിർത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹമുന്നയിക്കുന്ന പ്രധാന വാദം വങ്ങളെ നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

ഒന്നാമതായി വിഭിന്നവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കവഴങ്ങുന്ന 6-ാം തിസിസിലെ മേൽസൂചിപ്പിച്ച വരികളുടെ സന്നിഗ്ദ്ധതയെക്കുറിച്ച്, അൽത്യൂസേറിയൻമാർ ഈ വരികളെ തങ്ങൾക്കനുക്രമമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തോന്നുംപോലെ ഈ വാക്കുകൾ അത്രയ്ക്ക് സുതാര്യമൊന്നുമല്ല. ജെറാസ് സൂചിപ്പിച്ച ഒരു ഉദാഹരണം ഇത് സംഘാതം. ഫോയർബാഫ് തിസിസുകളിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണിക്ക് സമാനമായ “മാഞ്ചെസ്റ്റർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടമല്ല, അത് ജീവസ്സാർ ഒരു ബൗദ്ധികസമൂഹമാണ്” എന്ന വാചകമുണ്ട്. ഈ വാക്കുകൾ മാഞ്ചെസ്റ്റർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിനെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഈ ന്യായം ആരംഭിച്ച് തിസിസിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വരികൾക്കും ബാധകമാണ്.

രണ്ടാമതായി ഫോയർബാഫ് തിസിസുകളുടെ കലേഗണനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നമാണ്. പ്രസി

ചിഹ്നിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പിൽക്കാലത്ത് വിപുലീകരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ എഴുതപ്പെട്ട ഈ കൃതിയുടെ നിലനിൽപ്പ് കാലഗണന പ്രകാരം വിശുദ്ധ കടംബത്തിന് അർമ്മൻ ഐഡിയോളജിക്കും മുമ്പാണ്. ഈ രണ്ടു കൃതികളും മനുഷ്യപ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്ഥാവനകളാൽ സമൃദ്ധമാണ്. രണ്ട് കൃതികളിലും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മനുഷ്യപ്രകൃതവും ജീവിതസ്ഥാപനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തെപ്പറ്റി-തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് മനുഷ്യവംശത്തിന് പൊതുവായുള്ള ചില ആവശ്യങ്ങൾ പോലും നിർവ്വഹിക്കാനാകാത്ത അവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. പരിത്രപരമായ ഭൗതികവാദം എന്ന സങ്കല്പം ഉന്നാട്ടിയെന്ന അർമ്മൻ ഐഡിയോളജിയിലാകട്ടെ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമെന്ന നിലയിൽ തന്നെ മനുഷ്യപ്രകൃതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.⁴

മുന്നാമതായി മാർക്സിന്റെ ആദ്യകാലകൃതികളിലെ ഓം തിസിസിംഗതിന് സമാനമായ ചില പരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല കൃതികൾ മനുഷ്യപ്രകൃതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നത് വിവിധ ബ്രാൻഡ് നെയിമുകളിലുള്ള മാർക്സിസ്റ്റുകൾ അംഗീകരിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. എന്നാൽ അത്തരം കൃതികളിൽ തന്നെ ആറാം തിസിസിംഗതിപോലുള്ള വരികൾ നമുക്ക് കണ്ടെത്താനാകും. ഇതിന് ഏത് തരത്തിലുള്ള വിശദീകരണമാണ് നൽകാനാവുക.⁵

ഫോയർബാഫ് തിസിസുകളിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി ഒരു വാളായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ വിശകലനം കൃഷ്ണകുമാർ അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ഏഴു വയസ്സോളം ആത്യന്തികമായി നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലേ പോകുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെ നീട്ടിവെക്കപ്പെട്ട ഒരു പരിശോധനയിലാണ്.

ഇംപ്രെഷനിസം

മാർക്സിസ്റ്റ് പരിസരങ്ങളിൽ പൊതുവെ അവഗണിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യപ്രകൃതി ബന്ധങ്ങളിലെ നിഷ്പ്രക്രിയ വശങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ടിബനാരോയുടെ കൃതിയിൽ രോഗത്തിന്റെയും വാൽകൃത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളുടെ മാറ്റം മികരണം പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള നിയന്ത്രണോപാധികളെയും പ്രേരണകളെയും അസാധുവാക്കുന്നില്ല എന്ന ലാബ്രിയോളയുടെ വാദഗതി തെളിയിക്കാനെടുക്കുന്ന ഉദാഹരണം വിചിത്രമായ ഒരു രൂപാന്തരീകരണത്തിന് വിധേയമാകുന്നുണ്ടിവിടെ എന്നതിനാൽ അത് ഉദ്ധരിക്കാം.

“ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം: പ്രേമം, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണപരമായ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അനന്തതയുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോഴുള്ള മനുഷ്യന്റെ പരിമിതിയും ദീനതയും-ഇവയെല്ലാം വിവിധ ചരിത്രഘട്ടങ്ങളിലെ സമൂഹങ്ങൾ സാഹിത്യകൃതികളിലൂടെ നന്നായി തിരിച്ചറിയാൻ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും ഈ വ്യത്യസ്തതകൾ മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്ന ലൈംഗികാഭിനിവേശം, വാൽകൃസഹജമായ ദീനതകൾ (അതിന്റെ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ അനന്തരഫലങ്ങളോടെ) സ്വന്തം മരണത്തോടുള്ള ഭീതി, മറ്റുള്ളവരുടെ മരണത്തിലുള്ള ദുഃഖം തുടങ്ങിയവയുടെ കാര്യത്തിലുള്ള ആവർത്തനപ്പൊരുത്തത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരുവശം പാഞ്ഞാൽ ഒരു കവി സ്നേഹം അനുഭവിക്കുന്നതിന്റേയോ, വാൽകൃത്തിൽ വിലപിക്കുന്ന

തിന്റേയോ രീതി, മറ്റൊരു കവിയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാകുന്നത് സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ വ്യത്യസ്തതകൾക്കുണ്ടാകാത്തതല്ല, മറിച്ച് വൈകാരികപ്രകൃതിയിലെ (Nervous temperament) വ്യത്യസ്തതകൾക്കാണ് കൂടിയാണു്. ഇതിൽ ജീവശാസ്ത്രപരമായ ഘടകങ്ങളാണെന്നും നേരിട്ട് പങ്കുവഹിക്കുന്നത് ഈ തരത്തിലുള്ള ഘടനാപരമായ പ്രവണതകൾ (affinities) ചിലപ്പോൾ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെ വളരെ പ്രകടമായ വൈകാരികതയ്ക്ക് കറുകപോലും നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. ഈ ഭാഗവും രോഗങ്ങളും മരണങ്ങളും കുറിച്ചുള്ള മറ്റു ഭാഗങ്ങളും മൊത്തത്തിലൊത്തു് “ബുർഷ്വാവ്യക്തിവാദത്തിന്റെ ഉന്മാദാവസ്ഥയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനാകാൻ യത്നിക്കുന്ന സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ പട്ടകലിയിലുള്ള അസ്തിത്വവാദികളുമായി തുല്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. മരണം, രോഗം തുടങ്ങിയ ജീവശാസ്ത്രപരിമിതികളോടുള്ള ടിബനാരോവിന്റേയും” എന്നാണ് കൃഷ്ണകുമാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് കൃത്യമസമീകരണത്തിന്റെ രീതിയാണെന്നു് കാണാൻ വിഷമമില്ല. തുടർന്ന് “ശരീരഘടന പ്രതികരണകാര്യം കോലാഹലമായ ആകസ്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മാത്രമേ ആത്മപ്രകാശനം നടത്താൻ നമ്മെ അനുവദിക്കൂ” എന്നുള്ള സാർത്ഥത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. ശരീരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ ബുർഷ്വാവ്യക്തിവാദികളുടെയോ അസ്തിത്വവാദികളുടെയോ പ്രത്യയശാസ്ത്രവ്യവഹാരങ്ങളുടെ അസംസ്കൃതപദാർത്ഥം എന്ന നിലയിൽ ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് നേരാകാമങ്കിലും ശരീരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളെയെല്ലാം അസ്തിത്വവാദികൾക്കും ബുർഷ്വാവ്യക്തിവാദികൾക്കും തീവ്രമായിരിക്കാട്ടെക്ക എന്ന നിലപാട് ശുദ്ധമായ റിഡക്ഷനിസം മാത്രമായിരിക്കും. ഇവിടെ കൃഷ്ണകുമാർ വലിയൊരുവിധി ഇംപ്രെഷനിസ്റ്റിക്കാണ്. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ഉത്പാദനത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യമായ വൈവിധ്യവല്ലഭ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ ശരീരഘടന ചില അതിരുകൾ കല്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മാർക്സിന്റെ മൂലധനത്തിൽപോലുമുള്ള പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി കൃഷ്ണകുമാർ എന്തുപറയുന്നു ഉദാഹരണത്തിന് യന്ത്രങ്ങളുടെ ഉപയോഗം മൂലമുള്ള നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനിടെ ഒരു നിലയുള്ള ചലനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് അപര്യാപ്തമായ ഒരു ഉപകരണമാണ് മനുഷ്യനെന്ന് വസ്തുതപ്രസ്താവ്യമാണെന്നു് അദ്ദേഹം ഒരിടത്തെയുതന്നെ. വേറൊരിടത്തു് ചെറുത്തുനിൽക്കാനാവുന്നതെങ്കിലും വഴിക്കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനെന്ന് നൈസർഗ്ഗിക പ്രതിബന്ധം ഉളവാക്കുന്ന എതിർപ്പിനെ പരമാവധി ലഘൂകരിക്കാനുള്ള മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അഭിനിവേശം വിമർശനവിധേയമാകുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ മനുഷ്യപ്രകൃതം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ സിമകളെയും ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു് തൊഴിൽദിവസം ദീർഘിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഏറ്റവും പ്രബലമായ ഉപാധിയായി യന്ത്രവല്ലഭ്യം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കൈകളിൽ മാറുന്നതിനെപ്പറ്റിയും മൂലധനത്തിൽ പരാമർശങ്ങളുണ്ട്.⁶

ഉന്നിപ്പറയലും പിരിച്ചെഴുത്തും

എതിർത്തെളിവുകളെ നിസ്സാരവത്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉന്നിപ്പറയലുകളുടെയോ ഒരഭ്യോസമാണ് അടുത്തതായി അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത് അപ്രകാരം ജീവശാസ്ത്രവാദത്തിന്റേയും മറ്റും വാഷളൻ ഭൗതികവാദങ്ങളുടെയും അപകടങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാനാണെന്നാവർത്തിക്കുമ്പോഴും ടിബനാരോയുടെ ബുർഷ്വാ പ്രപഞ്ചവിക്ഷണവും ജീവശാസ്ത്രവാദവും അടിസ്ഥാനപരമായി മാറ്റം

മില്ലത്തെ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നെഴുതാനും മനുഷ്യാവസ്ഥ ത്വത്തിലെ പ്രകൃതിയുടെ ഇടപെടലുകളെക്കുറിക്കാനുപയോഗിച്ച ലേനിന്റെ രചന. സംബന്ധിച്ച ഉദാഹരണത്തെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു പാതികളായി പിരിച്ചെഴുതാനും അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞു.

ലേനിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ടിമ്പനാരോപരയ്ക്കുന്നതിനാണ്: “അസുഖം മൂലമുള്ള ലേനിന്റെ മരണം റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റേയും, ബോൾഷെവിക് പാർട്ടിയുടേയും ചില അപ്രദൃശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പരിഗണിക്കേണ്ട കാരണമായിരുന്നു (സമ്പ്രദായമല്ലെങ്കിൽപോലും) എന്നു പറയുമ്പോൾ നമ്മൾ വീരന്മാരാണ്” ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന മതം സ്വീകരിക്കുകയോ മാർക്സിസം കൈയാഴിക്കുകയോ അല്ല ചെയ്യുന്നത്.” (പേജ് 49)

ഇതേപ്പറ്റി കൃഷ്ണകുമാർ എഴുതുന്നു: “മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ സാമാന്യസ്വഭാവം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ജീവശാസ്ത്രപരമായ നിലപാടിൽ ഊന്നിക്കൊണ്ടും വ്യക്തിപരമായ സ്വഭാവവിശേഷം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അതിനു സ്പഷ്ടമായ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നും, പ്രകൃതി മനുഷ്യാവസ്ഥയെ, ആത്യന്തികമായി, പരിത്രത്തിന്റെ വിഭിന്ന അഭിനേതാക്കളുടെ (actors) മരണത്തിലൂടെയും സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, സമ്പ്രദായമല്ലെങ്കിലും ലേനിന്റെ നിര്യാണം റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റേയും ബോൾഷെവിക് പാർട്ടിയുടേയും ചില അപ്രദൃശ്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതു പറയുമ്പോഴും വീരന്മാരാണ്” ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള നിലപാടിലല്ല താനീ പ്രശ്നത്തെ സമീപിക്കുന്നതെന്നും ടിമ്പനാരോ പറയാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ജീവശാസ്ത്രപരമായ സമീപനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിലുപരി ഒരു ദാർശനിക നിലപാടാണ് ഇതിൽ നിഴലിക്കുന്നത്.”

മേൽ കൊടുത്ത ടിമ്പനാരോയുടെ വാക്കുകൾ അന്തരപടി ഉദ്ധരിച്ചാൽ “ഇതുപറയുമ്പോഴും....ബുർഷ്വാസില പാടിലല്ല താനീപ്രശ്നത്തെ സമീപിക്കുന്നതെന്നും ടിമ്പനാരോപരയാകരുത് മടിക്കുന്നില്ല.” എന്ന ആരോപണത്തിന് കല്പണ്ടാവില്ല. താത്വികമായി വേണ്ടത്ര മുൻകരുതലുകളോടെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ വരികൾ ചൈനയിലെ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിനുശേഷമുള്ള നയംമാറ്റങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന എം. എൽ. സാഹിത്യവുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. മാവോയുടെ മരണത്തിനാണ് ഇത്തരം സാഹിത്യങ്ങളിൽ ചൈനയിലെ നയം മാറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പ്രമുഖകാരണമെന്ന പദവിയുള്ളത്. ഈ ലേഖനത്തിൽ തന്നെ വേറൊരു ഭാഗത്ത് അറുപതുകളിലെ വിപ്ലവാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചശേഷം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “എന്നാൽ തുടർന്നുവരുന്ന മാവോയുടെ നിര്യാണവും സി. പി. സി നിലപാടുകളിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളും കംബോഡിയ വിപ്ലവവും യുദ്ധവുമെല്ലാം സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനകത്ത് അശ്രദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ഉയർത്തുന്നതിന് പര്യാപ്തമായവയാണ്.”

രണ്ടുതരം അസംബന്ധവാദങ്ങൾ

സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനിടെ പാശ്ചാത്യമാർക്സിസത്തിലെമ്പോലെ ഇവിടെയും മാർക്സിസത്തിന് സാംസ്കാരികരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മേലകിയണിയിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവരുടെ പശ്ചാത്തലവും ടിമ്പനാരോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ കലാബിരുദം നേടിയ വിപ്ലവകാരികളുടേതാണെന്ന് കെ. വേണു

കുമാർ എഴുതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (“സാംസ്കാരികവാദി ക്ഷേമം” എന്ന ലേഖനം സാംസ്കാരികമാസിക മെയ് 1986) അതെക്കുറിച്ചുള്ള കൃഷ്ണകുമാറിന്റെ നിരീക്ഷണത്തോട് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ കെ വേണു അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്നപ്പോലുള്ള ഒരു അസംബന്ധവാദം ഈ വരികൾക്ക് തൊട്ടുമേലേ കൃഷ്ണകുമാറും ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ട്. സമകാലീനരാഷ്ട്രീയത്തിൽ ദേശീയവും വംശീയവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു നടക്കുന്ന സമരങ്ങളിൽ ടിമ്പനാരോയുടെ നിലപാടുകളുടെ സ്വാധീനം കണ്ടെത്താനുള്ള— ഇത് ഒരു പക്ഷേ ഹെർകുൾ പോയ്റോട്ടിന് താല്പര്യമുണ്ടായേക്കാവുന്ന ഒരു വിഷയമായിരിക്കും—ഒരു യത്നമാണത് വംശീയസ്വർദ്ധകളെയും ദേശീയസംഘർഷങ്ങളെയും പറ്റി ടിമ്പനാരോ ശരിയായി പറഞ്ഞ (കൃഷ്ണകുമാർപോലും അംഗീകരിക്കുന്ന) കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് “ഈ മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഉള്ളപ്പോൾപോലും അതിന്റെ ഖണ്ഡനങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്വയംനടത്തുന്നത് കൗതുകകരമാണ്.” എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയതിനുശേഷമാണ് (എവിടെയാണ് അത്തരം ഖണ്ഡനങ്ങൾ കണ്ടെത്താനാവുകയെന്നതിന് ലേഖനത്തിൽ സൂചനകളില്ല) ഈ സ്വാധീനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതു പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പ്രശ്നം മാത്രമാണ്. (നിട്ടിവക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു പരിശോധന)

നിഗമനങ്ങൾ

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശകലനത്തിന്റെ നിഗമനങ്ങളെ നമുക്കിങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. കൃഷ്ണകുമാറിനെ ഈ ലേഖനമെഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച രണ്ടു പരിഗണനകളും സമചിത്തതയില്ലാത്ത സമീപനങ്ങളിലേക്കും പോളിമിക്കൽ അതിക്രമങ്ങളിലേക്കുമാണ് അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഉന്നയിക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങളിൽ പലതും ഇംപ്രെഷനിസ്റ്റിക് ആണ്. മാത്രമല്ല പ്രസക്തമായ പല പരിശോധനകളും നടത്തപ്പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ കെ. വേണു 1986ൽ ടിമ്പനാരോയുടെ കൃതിക്ക് മുഖവുരയെഴുതിയ നടപടി തെറ്റായിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നില്ല.

ഈ കുറിപ്പിന് അനുബന്ധമായി കേരളസംസ്ഥാനപുന: സംഘടനാക്രമീയമായ സംഘടനാറിപ്പോർട്ടി (കരട്) നീക്കം പ്രസക്തമായ ഒരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. അതിനാണ് “പാർട്ടി കേന്ദ്രീകൃതമായ പൊതുവായ രാഷ്ട്രീയനിലവാരം ആപത്ക്കരമാം വിധം താഴ്ന്നതാണെന്ന് ഗൗരവപൂർവ്വം നാം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു പ്രത്യേകിച്ചും 1985-നുശേഷം പാർട്ടിയിലേക്ക് വന്ന കേന്ദ്രീകൃതമായ കാര്യത്തിൽ നാം അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ ഊന്നേണ്ടതുണ്ട്.” ഈ നിരീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏതുതരം കർതൃത്വരൂപീകരണത്തെയാണ് കൃഷ്ണകുമാറിന്റെ ലേഖനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയെന്ന് കാണാൻ വിഷമമുണ്ടാകില്ല. അത് തീർച്ചയായും വിഭാഗീയതയുടേയും അസഹിഷ്ണുതയുടേതുമായിരിക്കും. പ്രോഗ്രസ്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മാർക്സിന്റെയും എം.ജി.സിന്റെയും ലേനിന്റെയുമെല്ലാം കൃതികൾ സൈദ്ധാന്തികപഠനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാമോ എന്നൊരു വായനക്കാരന്റെ കോര്യവിലേക്ക് എഴുതിച്ചൊഴിച്ചപ്പോൾ അതൊരു വിവരക്കുടിന്റെ പ്രതിഫലനമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് വിപ്ലവത്തിൽ വെള്ളം ചേർക്കുന്നവരാണ് തിരുത്തൽ വാദികൾ എന്ന രാഷ്ട്രീയപാഠം അയാൾ എടുത്തുമാക്കിയതിന്റെ ഒരു സൂചനയായിരുന്നു വിഭാഗീയതയെന്ന് പഴയ പാർട്ടിപരിപാടി മനസ്സിൽ താലോലിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു വിഭാഗത്തിൽ മാത്രം പേരുകളുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമല്ല എന്നും ഉത്തരവാദിത്വ രഹിത

മായ ഓരോ പ്രസ്താവത്തിലൂടെയും വിഭാഗീയത പുനരത്പാദിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് കാണേണ്ടതുണ്ട്.

1950കളിലെ മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തിക കാലാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഒരു ചിന്തകൻ ഇങ്ങനെയാണ്.

“1950-ലെ മാർക്സിസ്റ്റിന് പാരമ്പര്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ലൈസൻസുകളുടെ സിദ്ധാന്തം ശരിയാണെന്നും, ഹോഗൽ പ്രബുവിപ്പവത്തോടുള്ള അറിസ്റ്റോക്രാറ്റിക് പ്രതികരണത്തോട് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നും ഡോക്ട്രൈൻസ് ക്ലി ജർണ്ണലുകളിലും മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നും.... അതുപോലെ രസതന്ത്രത്തിൽ

ലെ റിസോണൻസ് സിദ്ധാന്തം പിന്തിരിപ്പൻ അസംബന്ധമാണെന്നും അറിയാം. ടിയാൻ ഇതെല്ലാം ഉറപ്പാണ്. ക്രോമോസോമത്തെ ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കാനായിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഹോഗൽ ജീവിച്ചിരുന്നതു് ഏതു് നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണയുമില്ലെങ്കിലും, ഡോക്ട്രൈൻസ് ക്ലിയുടെ ഒരു കൃതിപോലും വായിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ഒരു ഹൈസ്കൂൾ കെമിസ്ട്രിയിൽ ഉള്ളതും (പാർട്ടി) ആപ്പിസ് നിർണ്ണയിക്കുന്നിടത്തോളം ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം തികച്ചും അപ്രധാനങ്ങളാണല്ലോ.”

അടിക്കറിപ്പത്രം

- 1 Edward. W. SAID — Orientalism. P - 10 London. 1987
- 2 പരിഷ്കരണവാദവിരുദ്ധവും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗനിലപാടുള്ളതുമായ ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെ ഒരു സഖാവെന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ടിമ്പനാറോ P S I U P യുടെ ഇടതുപക്ഷവിഭാഗത്തിലായിരുന്നു മുൻ കാണെന്ന്. ഇപ്പോൾ Parlo de unita Proletaria per il communismo-യിലെ ഒരംഗമാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് ഈ വസ്തുതയാണ് പെറോ ബുഷ്വാവിപ്പവഗ്രൂപ്പിന്റെ പ്രശ്നമുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ലേബലിന് എന്താണടിസ്ഥാനമെന്ന് കൃഷ്ണകുമാർ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷെ ഇറാലിയോണ് സംഭവസ്ഥലമെന്ന വസ്തുതയാകാം. അത്തരമൊരു ആവിഷ്കാരത്തിന് അടിസ്ഥാനം.
- 3 Norman Geras — Marx Human Nature. Refutation of a Legend — London 1983
- 4 The First premise of all human history is, ofcourse the existence of living human individuals. Thus the first fact to be established is the *Physical organisation of these individuals* and their Consequent relation to the rest of nature. Ofcourse we can not here go either into the *actual Physical nature of man*, or in to the natural conditions in which man finds himself — geological, oro — hydrological climatic and so on. *All historical writing must set out from these natural bases and their modification in the course of history through the action of men-* Marx & Engels. Collected works. Vol. 5. PP. 31.
ഇവിടെ മാർക്സ് പ്രകൃതിയുടെ അടിത്തറയിൽ മനുഷ്യൻ വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ തുടർന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കൂടി നോക്കുക.
Man can be distinguished from animals by consciousness, by religion or anything else you like. They themselves begin to distinguish themselves from animals as soon as they begin to *produce* their means of subsistence, a step which is *conditioned by their Physical organisation.* (ibid).
- 5 Man makes religion, religion does not make man. Religion is the self conscio-

- usness and self — esteem of man who has either not yet found himself or has already lost himself again. *But man is no abstract being encamped outside the world, man is the world of man, the state, the society.* This state this society produce religion, an inverted world consciousness, because they are an inverted world. Marx and Engels. Collected works. Vol. 3. P. 182.
- 6 a) Man is a very imperfect instrument for producing uniform continued motion. P. 355. Capital. Vol. 1
b) It is (Capital) therefore animated by the longnig to reduce to a minimum the resistance offered by that repellent, yet elastic natural barrier, man. P. 380 (ibid)
c) If (machinery) becomes in the hands of capital the most powerful means in those industries, first invided by it for lengthening the working day beyond all bounds set by human nature. P. 380 (ibid)
 - 7 ദേശീയ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി കോക്രോഡിൽ വന്ന ഒരു ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയിൽ പിളർപ്പിനു മുമ്പത്തെ സങ്കീർണ്ണമായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി സൂചനകളുണ്ട്. അത് ഇങ്ങനെയാണ്: “തീർച്ചയായും ദേശീയ പ്രശ്നത്തിന്മേൽ തൃശ്ശൂർ സെമിനാറിനെ തുടർന്നുണ്ടായ സജീവ ചർച്ചകളിലെല്ലാം എല്ലായിപ്പോഴും സംസ്ഥാനഘടകം എല്ലാവിശദാംശങ്ങളിലും കൃത്യമായും ശരിയായ നിലപാടെടുത്തുവെന്ന അഭിപ്രായമൊന്നും അതിനില്ല. പൊതുവായ അടിസ്ഥാന മാർക്സിസ്റ്റ് സമീപനം അത് നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെന്നും അവി്യക്തകൾ ഉയർന്നുവന്നപ്പോഴൊക്കെ പരമാവധിവേഗത്തിൽ അത് തിരിച്ചറിയാനും മറികടക്കാനും അതിനുക്ഷിണത്തിനുവെന്നും മാത്രമേ ഇതിനർത്ഥമുള്ളൂ. മാത്രവുമല്ല ഒരു കീഴ്കമ്മറിയെന്ന നിലയിൽ സംഘടനാ അച്ചടക്കത്തിന്റെ കൂടെ മാർഗ്ഗരൂപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനക്കമ്മറിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും സ്വാധീനിക്കാൻ പലപ്പോഴും നേതൃത്വത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും ഇതോടൊപ്പം കാണേണ്ടതുണ്ട്. (സോമശേഖരൻ, കോക്രോഡ്, 1988, ഭൂമി 17.)